

POSUDEK VEDOUCÍHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: HOREČNÝ Daniel**Obor: Herectví ALD****VEDOUCÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Tomáš Legierski, Ph.D.**

Diplomant Daniel Horečný ve své písemné práci SVOBODNÉ TĚLO PERFORMERA V PŘÍTOMNÉM OKMAŽIKU otevírá velice těžko uchopitelný divadelní fenomén. Zkoumá svůj přístup k herectví, hereckým postavám a charakterům. Sleduje způsoby, jak je možné je ztvárnit a jakou roli v tom hraje pohyb vědomý v kontrastu s pohybem nevědomým, či pohybem zautomatizovaným. Vychází především ze svých osobních zkušeností, nasbíraných jak před studiem na DAMU, tak i během studia samotného. Z práce je zřejmé, že jeho zájem o divadlo je nadstandartní. Jeho bakalářská práce má širší záběr, než jen samotné studium na KALD. V písemné práci se odkazuje na školní představení, klauzury i inscenace mimo výuku, ve kterých působil buď jako herec či jako divák. Zkoumá své jednání na jevišti i vlastní hereckou přípravu. Hledá inspiraci u kolegů, v literatuře, v divadelní teorii i ve vlastních hereckých omylech a úspěších.

Bakalářská práce je dobře a přehledně strukturalizovaná. Mezi úvodem a závěrem má tři hlavní kapitoly, kde nahlíží:

Za 1. na metodu Mime Corporeal, kde vzhlíží k divadelníkům jako Etienne Decroux či Marcel Marceaul, kteří dali vzniknout technice Mime Corporeal. Z pohledu do historie se pak vrací sám k sobě a reflektuje svou vlastní zkušenost s Mime Corporeal a s uvědoměním si vlastního tělesného pohybu, který se snaží ovládnout a mít jej pod kontrolou.

Za 2. na Gesto. Zde si uvědomuje význam gesta jako nepostradatelnou, ale leckdy pozapomenutou součást divadelního projevu. Popisuje zde jakým způsobem pracoval na představeních, na která se musel připravit a kde pohyb hrál významnou roli.

Za 3. na Vědomý pohyb. Jádrem této kapitoly je sebereflexe. Zabývá se, čím si prošel během studia, momenty, kdy si byl schopen uvědomit své nedostatky a co je třeba zlepšovat. Reflektuje, jakým způsobem si rozšiřoval své vědomosti a schopnosti v kontextu s pohybem po a na jevišti.

V poslední 4. kapitole jsou dva rozhovory s herci, kteří jej inspirují v jeho divadelní práci.

Na závěr pak zhodnocuje, jaký pro něj mělo význam studium na DAMU, kde zdůrazňuje, že odvaha je pro herce nezbytná, „*Ve výsledku nekomfortní a bolestné vhození do „jámy Lvové“ mně dalo nejvíce zkušeností*“.

V práci se odkazuje na zkušenosti svých kolegů, ohlíží se i na velké divadelníky jako je Peter Brook, Marcel Marceaul, Jacques Lecoque, Keith Johnstone, Jaroslav Vostrý či Jiří Havelka.

Tato bakalářská práce zakončuje jeho poctivé a nepolevující hledání cesty k lepšímu a smysluplnějšímu herectví, které se opírá o jeho schopnost reflexe a sebereflexe, o chuť neustále objevovat a studovat nové divadelní techniky, metody a přístupy.

Po formální stránce bakalářská práce splňuje požadavky na ni kladené. Kvalifikační diplomovou práci k obhajobě - **doporučuji**.

Datum:

.....
p o d p i s

